

četa, da bi jel in služil domačin domači kruh. Zato pa si ga naj g. dekan in cerkveni ključar sama vzdržujeta, naj mislita na njega posebno v jeseni, ko bode šel po vinski zbirci! To si bomo prav dobro zapomnili! O petju v velikonočnem času pa raji molčim, drugače bi znal g. organist orglanje pustiti in bi bil razžaljen ter bi se še bolj svojega čevljarskega obrta poprijel, katerega so itak njegovi prsti bolj vajeni. Kaj bi bilo potem z farovškimi kravami? Kdo bi jih pasel? V „Laž Domu“ in lažljivem „Gospodarju“ pa na vse pretege klerikalci kričijo, le domačine vzdržujmo, svoji k svojim i. t. d. Pa pogledajte jih sedaj. In tako je povsod! Resnicoljub.

Iz Cvena pri Ljutomeru. Pred kakimi tridesetimi leti ustanovila se je v Ljutomeru okrajna posojilnica. Za časa, ko je živel njeni prvi tajnik, je imela imenovana posojilnica prav majhne izdatke in je vsled tega rada podpirala narodna društva, ubožne dijake i. t. d.; a v novjšem času so se pa razmere predru-gačile. Sedajnemu tajniku se je plača zelo povišala in še celo najel se je pomožni uradnik. V svojo nesrečo si je imenovana posojilnica tudi nakupila več posestev, da stemi podpira in celo daje brezplačna stanovanja svojim pristašem. Vsi udi, ob enem dolžniki imenovane posojilnice, vi vzdržujete navedeni zavod, pa nimate ničesar drugzega od tega zavoda, kakor da morate prav visoke obresti plačevati, pa še prav natančno, ker vam drugače pridejo po krave. Sedaj pa je prišel čas, na dan glavnega zborovanja imate vsaki besedo ter stavite predloge, da se znižajo obresti in si s tem olajšate plačila, ne pa, da bi za naprej krmili druge zastonj.

Razne stvari.

Nekterim našim naročnikom. Tistim naročnikom, kateri še imajo plačati naš list, smo priložili k današnjemu listu poštne čeke, in sicer smo jih spolnili tako, da se lahko kar rabijo. Ček velja samo za tiste ga, kojega ime stoji na čeku. Ker hočemo za preteklo leto naše knjige spolniti, toraj prosimo, naj ne odlaga nobeden pošiljatve denarja, ker nam drugače povzroči zopet mnogo nepotrebnega dela, in tega naši napredni naročniki gotovo ne bodejo hoteli. To storimo danes zaradi tega, ker so nas nekteri naročnikov pismeno povprašali, ako še so kaj dolžni in koliko. Toraj smo vsem tistim, kateri še nam sploh kaj nazaj dolgujejo to tem potom naznanili, ker ni mogoče, da bi pisali vsakemu posamezno. To zadeva najbolj tiste naročnike, ki še svoje dolžnosti do zadnjega novega leta niso spolnili. Prosimo ne pozabite na nas, ker mi tudi na Vas nismo pri pošiljatvi našega lista nikdar pozabili. Kdor odlaga, navadno pozabi! Tudi mi ne smemo odlagati naših plačil, raditega nam te prošnje gotovo ne bode nihče od Vas zameril. Kdor list sprejema in sicer redno sprejema, je brez vsacega ugovora postavno zavezan, da ga tudi plača. Z Bogom! Vam udano

upravnništvo „Štajerca“!

Katerih živalij ne smeš pobijati? O tem vprašanju bi pač moral biti vsaki kmet prav dobro poučen. Nektere prijatelje kmeta iz živalstva vam hočemo tukaj naznaniti. Jež živi skoraj samo od miši, polžev in žuželk, toraj samo takih živalij, katere so kmetu škodljive. Navadna krasteča (krota) požere v vsaki uri več kakor 20 do 30 različnih, kmetu škodljivih golazni. Krt živi izključno od žuželk, gosenic in drugih, poljedelstvu škodljivih živalij. V njegovem želodcu ne najdeš nikdar rastlinskih tvarin. Zares včasih postane s tem, da povzroči znane kupčke nandležen, a vendar se dajo ti kupčki kaj lahko zopet odstraniti. Božja kravica ali volek (mali rudeči hrošček) je največji prijatelj vrtnarstva, ker on živi skoraj od samih uši, ki žive po listju drevja in drugih rastlin. Veliki prijatelji kmeta so tudi ptice, ki pokončajo nad tisoče in tisoče žuželk in gosenic, katere so vse brez izjeme kmetu škodljive.

Naše ptice sedaj pletejo svoja gnjezdica in valijo mladiče. Stariši, ako vaši otroci razdirajo njih gnjezda in jim jemljejo mladiče, potem vedite, da nič drugzega ne zaslužijo, kakor šibe. Eno samo razdrto ptičje gnjezdo je velikanska škoda za kmeta. Stariši, podučujte vašo deco o tem v lasten vaš prid! Vse šolovodje in učitelje pa prosimo, naj strogo pazijo na to, kmetu na ljubo. Mlado srce se itak da kaj rado pridobiti za te nežne, jako koristne stvarce.

Zunanje novice.

Spovednik našega cesarja. Frančiškanec Heribert Witsch, spovednik našega cesarja, je umrl v Halu. Naš cesar ga je pripeljal s seboj leta 1869 iz Jeruzalema.

Velika nesreča bi se bila skoraj zgodila pri vstajenju v cerkvi v Zagrebu. Otrgal se je 7 1/2 centov tešek štrinkelj na 115 centov težkem zvonu. Vsled ogromne svoje teže je prebil dva oboka in padel v sobo zvonikovega čuvaja, kjer je bilo 10 oseb. Le mežnarjev pomočnik je lahko ranjen.

Zaradi umora gostilničarja na smrt obsojeni vojak P u č k o, rodod od Sv. Jakoba v Slov. goricah, je v ječi na smrt bolan. Obsodba še ni potrjena, temveč je začelo vojaško sodišče z novimi poizvedbami, kojih konca pa obsojenec vsled jetike skoraj gotovo ne bode doživel.

Katoliški župnik in četrta božja zapoved. Dne 14. p. m. je stala pred okrajnim sodiščem v Dunajskem novem mestu 73 letna Ana Hala obtožena zaradi beračenja. 73 letna žena ima sina, ki je župnik na jako mastni fari Meiersdorf. Ta božji namestnik pa je svoje čez 70 let stare stariše spodil iz župnišča; pognal jih je na cesto, dasi ničesar nimata. Župnikova mati je izpovedala, da osem dni ni imela ničesar jesti in si končno ni mogla drugače pomagati, kakor da je šla beračit. V žandarmerijski ovadbi je rečeno, da sta župnikov oče in župnikova mati za delo popolnoma nesposobna, da sta poštena človeka, ki sta vse žrtvovala, da bi svojega sina naprej spravila. Na razpravo je bil povabljen tudi ta sin, ta župnik,

ki ima tako čudne pojme o četrti božji zapovedi. Sodnik ga je ostro vprašal: Zakaj ne podpirate svojih starišev? Župnik: Vprašal sem svojega duhovskega predpostavljence, opata v Heiligenkreuzu, če sem dolžan, to storiti; ta pa mi je rekel, da mi ni treba starišev podpirati. Sodnik: To ni tako, vi morate podpirati svoje stariše. Na to je sodnik obtoženo mater tega božjega namestnika oprostil, župniku pa ukazal, da mora iti k varušskemu sodišču, kjer se določi, koliko bo moral plačati za preskrbljenje svojih starišev. — In takih je več!

Hrvati in Madjari. Kakor se brzojavi z dne 29. aprila iz Karlovca so se v Karlovcu ta dan vršili veliki nemiri. Kakih 500 mož je naskočilo kolodvor in strgalo vse madjarske napise. Postajenačelnika so hoteli kamnati. Več železniških uslužbencev je bilo pretepenih. Šele vojaštvo je moglo nemirneže razgnati. Take in še hujše reči se brzojavijo tudi iz Zagreba, in zagrebške okolice, tudi iz Varoždina. V Zaperšiču so žandarmi celo nekega kmeta pri takih izgrelih celo po nedolžnem vstrelili.

Poneverjenje v cerkveni blagajni. V Katrinovem pri Opavi je umrl župnik in bivši deželni poslanec Gruda. Pri pregledu računov se je izkazalo, da manjka v cerkveni blagajni do 20 tisoč kron.

Miš v steklenici piva. Štirje delavci na Dunaju so si hoteli privoščiti dober večer ter so si kupili pri neki trgovki štiri steklenice piva. Ko pa so odprli drugo steklenico ter je eden delavec pil, občutil je v ustih debelo mehko stvar. Izpljunil je, stvar so nataknil na vilice ter spoznali, da je pravcata miška. Možu je vsled studa postalo slabo, začel je bljuvati ter je dva dni ležal bolan. Sodišče je obsodilo založnika piva in prodajalko v denarno globo.

Mladina velikih mest. Pred berlinskim sodiščem je stal te dni 12-leten deček Alfred Plaške, ki je svoje stariše okradel, potem pa hišo zažgal, da bi svoj zločin pokril. Tudi je hotel svoje stariše zadušiti. Vse to je deček pripovedoval mirno brez strahu ali kesa. Državni pravdnik je predlagal 10letno ječo, a sodišče ga je obsodilo v 4letno ječo. A tudi ta kazen ni primerna; deček je najbrž blazen ter bi ga bilo oddati ali v opazovalnico ali pa v prisilni zavod.

Nov zrakoplav (luftbalon), ki se da voditi, se je te dni poskušal. Zrakoplav se je vzdignil 200 metrov, visoko, preplaval potem več kilometrov in se vrnil zopet nazaj na prostor, od koder se je bil vzdignil v zrak.

Grozno hudodelstvo vsled praznoverstva se je zgodilo pri Ostronogu ob reki Donavi. Iz reke so namreč potegnili vrečo (žakelj), in jo odvezali. V vreči so bili novorojen otrok in dve mački, seveda vse mrtvo.

Samomorilec na smrt obsojen. V Old Baileju na Angleškem je neki onemogli težak pil s svojo ženo vred strup, da se usmrtita. Žena je umrla, mož pa je okrevl. Porotniki so obsodili moža na smrt, dasi je zatrjeval, da ga je žena pregovorila k samomoru. Mož je vskliknil: „O, to nič ne de, umreti sem itak hotel.“

Živ v Krsti (v trugi). V bolnišnici v Brnu se je zgodil srce pretesujoči prizor. Dne 15. t. m. umrl pravi podčastnik Orihio in so že zabili krsto (trugo). Nadalje prošnjo njegove hčere, ki je hotela svojega ranjkega očeta še videti, so krsto zopet odprli. Na grozo vsega načina navzočih je pa Orihio še živel. Prenesli so ga zopet v bolnico, kjer je pa kmalu izdihnil svojo dušo. Uvedla se je najstrožja preiskava.

Zverinski človek. Vse ameriško časopisje se je v zadnjem tednu bavilo z zverinskim človekom, kateri se nahaja sedaj v ječi v Hamilton, Ohio in katerega trte roke so polne nedolžne krvi. Njegovo ime je Albert Knap. Sam o sebi je izpovedal naslednje: 21. jan. l. 1894. sem umoril gdično Emo Littleman v lesnem skladišču na Gest ulici v Cincinnati: 1. avg. l. 1894. sem umoril gdično. M. Eckert na Walnut ulici v Cincinnati; 7. avg. l. 1894. sem umoril svojo ženo Jennie Connors Knap pod mostom v Liberti ulici v Cincinnati in jo vrgel v kanal; meseca julija l. 1895. sem umoril gdično. Ido Gebhard v Indianapolis; 2. dec. l. 1902. sem umoril svojo drugo ženo Ann Knap na četrti ulici v Hamiltonu in jo vrgel v reko. Zasluzena kazen zverinskemu človeku pač ne bo odslužena.

Lakota na Kitajskem. Vpokrajini Kvangsi umirajo na tisoče ljudi vsled lakote. Žene se prodajajo za sužnje, da ubežijo lakoti.

Grozne viharje so imeli te dni v Kvenslandu. Mesto Touville je deloma v razvalinah. Mnogo ljudi je ubitih. Porušila se je tudi bolnišnica ter pošula vse bolnike.

Čudna pasja privrženost. V Emskeimu pri Augsburgu so neznani zločini ustrelili v gozdu lovškega čuvaja Kurrerja. Truplo so našli šele čez pet dni. Pes je ves čas ležal poleg mrtvega gospodarja ter mu vsled lakote odjedel obe roki.

Noga za 30 tisoč kron. V Liverpoolu na Angleškem je pri neki železniški nesreči zgubil neki poštnik eno nogo. Železnico je tožil in ta mu je morala plačati 30 tisoč kron odškodnine. Par dni pozneje je pisal železnici, da še jej da drugo svojo nogo za 30 tisoč kron na razpolago.

Speča deklica. Zdravniki v Salt Lake City so zaman trudijo probuditi 22-letno Besie Knehtovo, katera že 28 dni neprestano spi. Kaka je bolezen dekleta, katero so dovedli v neko ondoto bolnico, ni nikomur znano. Bolnica leži mirno z zaprtimi očmi, njeno dihanje je pravilno, le včasih je opaziti lahko gibanje njenih trepalnic. Ako jo kdo potola po čelu, jo to nekoliko vznemiri, toda ne dovolj, da bi jo probudil.

Gospodarske stvari.

Zlatorumeni rilčkar.

Tu imamo opraviti s prav lepim, približno po centimetra dolgim, modrim ali zlatorumenim rilčkarjem. Njegovo hudodelstvo je označeno s tem, da grizuje na raznem listnatem drevju in na vinskih listne reclje, da more potem liste, ko so zvenili postali mehki, in ko je odložil na nje posamezne